

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. september 2016
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christian Lund Hansen
Sagsnr.: 2016-0030-4738
Dok.: 2041408

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 811 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. august 2016.

Søren Pind

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 811 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. august 2016 fra Henrik Mähl Kristiansen og Lisbeth Skalborg vedr. bobestyreromkostninger, jf. REU alm. del - bilag 388.”

Svar:

Jeg er bekendt med de triste omstændigheder, som er baggrund for henvendelsen, og jeg har stor forståelse for den vanskelige situation, som de berørte forældre står i.

Som det bl.a. fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 10. august 2016 af spørgsmål nr. 786 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, bygger dansk erstatningsret på det princip, at der som udgangspunkt kun kan kræves erstatning for økonomiske tab, og at det kun er den umiddelbart skadelidte, der kan kræve erstatning. Andre parter, der har lidt indirekte tab, kan normalt ikke kræve erstatning.

Det betyder bl.a., at der efter retspraksis alene gives erstatning for tab som følge af psykiske skader i tilfælde, hvor den erstatningssøgende selv har været impliceret i en ulykke og er kommet fysisk til skade eller har været i fare herfor.

Som oplyst ved Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 786 er udgangspunktet om, at det kun er den umiddelbart skadelidte, der kan kræve erstatning, fraveget bl.a. i forhold til erstatning for begravelsesudgifter og tab af forsørger, jf. erstatningsansvarslovens § 12. Bestemmelsen skal tage højde for det økonomiske tab, som efterladte lider som følge af den umiddelbart skadelidtes død.

De begravelsesudgifter, som efter § 12 kan kræves erstattet, omfatter rimelige udgifter til selve begravelsen og anlæg af gravsted, men efter retspraksis ikke udgifter til vedligeholdelse af gravsteder. Jeg påtænker at se nærmere på de nuværende regler herom.

I forhold til det anførte om gravfredens længde, kan Justitsministeriet i øvrigt oplyse, at reglerne om gravfred (fredningstid), jf. lovbekendtgørelse nr. 329 af 29. marts 2014 om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, henhører under Kirkeministeriet.